

AR KO VISBIEŽĀK SIRGSTAM?

JURIS ROGA

Tagad, dzīvojot jaunajos ekonomiskajos apstākļos, vairāk vai mazāk visi esam apjautuši veselības isto vērtību. Taču, iestājoties tirgus attiecībām, ir mainījies arī cilvēka dzīves ritms un visbiežāk tieši par veselību vairs neatliek daudz laika domāt un rūpēties. Centrālās rajona slimnīcas galvenā ārsta vietniekam **Jurim Juškevičam** jautāju, ar kādām slimībām mēs biežāk sirdgstam?

— Saslimšanu ziņā situāciju rajonā iepaši ne ar ko neatšķiras no kopējās valstī. Ir protams, dažas nāsnes, bet tendences apmēram vienādas. Visas saslimšanas var sadalīt trīs grupās: pirmajā tās, kurām ir tendence samazināties, otrajā tās, kurām ir tendence pieaugt, trešajā tās, kuras tiek reģistrētas apmēram vienādā skaitā.

Par lielu brīnumu pēdējos gados gan rajonā, gan valstī kopumā samazinās saslimšanas ar infekcijas slimībām — dīzenteriju, salmonelizi, ērēu encefalitu, difteriju u. c. Salidzinot ar 1995. gadu, nedaudz samazinājušās saslimšanas arī ar vīrusa hepatītu izskaidrot to ir grūti, vissmaz es nezinu konkrētu izskaidrojumu. Varbūt cilvēki kļuvuši izglītotāki. Iespējams, saslimšanas samazinās tāpēc, ka nav vairs lielu darba kolektīvu. Lai arī turpmāk situācija būtu mierīga, iedzīvotajiem iесaku ievērot personīgas higienēs sanitārās normas, kā arī nepirk tīrgū pārtikas produktus. Jau agrāk masu informācijas līdzekļos bija ieteikumi pārtiku iegādāties tikai tur, kur ir iespējams nodrošināt normālus uzglabāšanas apstākļus un tiek ievērotas visas sanitārās normas. Zamu infekcijas ir saistītas ar nekvālatīviem pārtikas produktiem, tas jāpatur prātā.

— Kuru saslimšanu skaits pieaug?

— Tās, diemžel, ir tā saucamās sociāli bīstamās slimības. Te jārunā par seksuāli transmisīvajām slimībām (pārvār par sifilisu un gonoreju) un tuberkulozi. Ja valstī saslimšana ar seksuāli transmisīvajām slimībām 1996. gadā pieauga 1,4 reizes, tad Krāslavas rajonā — 2,2 reizes. Skaitlis, daudz augstāks nekā viedēji valstī, izskaidrojams ar to, ka agrākajos gados mūsu rajonā bija mierīgāka situācija šajā jautājumā. Valstī ir reģistrēti 54 seksuāli transmisīvo slimību gadījumi uz 100 tūkstošiem iedzīvotajiem. Mums šo gadījumu skaits tik liels nav, var teikt, esam tālu no šī viedēja rādītāja. Rajonā neesam saskārušies ar AIDS infekciju, kas principā draudi visiem rajoniem, jo cilvēku migrācija tomēr ir pietiekšķi liela. AIDS ir konstatēts Rīgā. Daugavpili un vēl citās Latvijas vietās. Tomēr šodien Latvijā vēl ir samērā zems saslimības ar AIDS rādītājs, acīmredzot nav pagājis pietiekšķi ilgs laiks pēc «dzelz priekškarā» krīšanas. Rajona poliklīnikā ir iespējams anonīmi vai arī oficiālā ceļā pārbaudit aizdomas par inficēšanos ar seksuāli transmisīvajām slimī-

bām, arī ar AIDS. Jāatnāk uz poliklinikas 105. kabinetu, pārbaudes ir bezmaksas.

Saslimšiba ar tuberkulozi arī strauji pieauga. Ja 1995. gadā bija konstatēti 35 saslimšanas gadījumi uz 100 tūkstošiem iedzīvotajū, tad pērn jau 56.

— Ja visi zina, ka seksuāli transmisīvās slimības ir bīstamas, tad, šķiet, daudzi nenovērtē tuberkulozes bīstamību.

— Tuberkuloze rada jāt ilgstoša darba spēju zaudēšanu, ir nepieciešama ilgstošā ārstēšanās (jārunā par mēnešiem vai pat gadiem), daudzos gadījumos cilvēki kļūst par invalidiem. Lai arī pēdējā laikā ir radīti diezgan efektīvi preparāti šīs slimības ārstēšanai, tomēr daudzos gadījumos cilvēku izārstēt neizdodas, un viņš mirst. Tālab tā ir bīstama infekcija. Tuberkuloze vairāk skar tieši noteikta sociāla slāņa iedzīvotajus, kuri piekopij nepareizu dzīvesveidu — lieto alkoholu, dzīvo antisaniālo apstākļos utt.

Ja runājam par izsargāšanos, tad bēri tiek potēti vēl dzemdiņu nodajā, tad skolā notiek revakcinācijas, ja organismi normāli reaģē, tad izveidojas imūnielas, kas cilvēku pasargā no infekcijas. Tomēr organismi ir dažādi, dažādi pretojas infekcijām, un ar laiku pretestība samazinās. Tātad praktiski arī pote simtprocents nepasargā. Tālab reizi gadā katram cilvēkam būtu jāizdara plaušu fluorogramma, ja cilvēks strādā, tad es ieteiktu to darīt pirms došanās atvainījumā. Un jāpievērš uzmanība pašsajūtai, ja ir paaugstināta nervozitāte, svīšana, noguruma sajūta, ilgstošs klepus bez iepāša iemesla (nav saukstējies, nesmekējē), tad jādodas pie ārsta.

— Kādas ir slimības, kas ik gadus mūs moka diezgan vienādi.

— Saslimšanas, kas ik gadu paliek vienā līmeni, būtu jāsadalī dažās grupās. Pēc statistikas bēri biežāk slimio ar akūtam respiratorām vīrusu infekcijām, elpošanas orgānu slimībām, gremošanas sistēmas slimībām, un ceturtajā vietā pašreiz izvirzījusies nervu sistēmas patoloģija. Pieaugušo grupā, taipīns, lielākoties tās attiecas uz gados vecākiem, pirmajā vietā stabili turas sirds un asinsvadu sistēmas patoloģijas, kā tas ir visā Eiropā. Tālāk sekot elpošanas orgānu, gremošanas sistēmas saslimšanas. Ceturtais vieta ir dažādu veidu traumas. Vecumā no 20 līdz 40 gadiem cilvēki ir pārsvarā nokļūst stacionārā vai nu ar traumām, vai akūtos stāvokļos.

— Kādu iemeslu dēļ ļaudis mirst?

— Pēc mirstības cēloņiem pirmajā vietā ir sirds un asinsvadu sistēmas patoloģijas, visbiežāk šajā grupā — galvas smadzenu asinsrites traucējumi. Tad sekot onkolοģiskās slimības, tālāk nelaimes gadījumi (traumas, saindēšanās). Pašnāvības gadījumi tiek uzskaitīti žurnālā, bet statistikā tie parādās kā nelaimes gadījumi.

— Kā mēs paši varētu uzlabot savu veselību?

— Mūsdienās ir grūti kaut ko ieteikt. Katrā ziņā neiesaku pašārstēšanos, bet aicīna savlaicīgi griezties pēc medicīniskās palīdzības. Lai vai kādas būtu problēmas, es domāju, ka rajonā medicīniskā palīdzība ir pieejama. Katrā pagastā ir vismaz viens feldšeru un akusheru punkts, feldšeris. Reizi mēnesi Krāslavas zonas FAP apkalpo mūsu terapeitis un pediātrs, ja, protams, pagasts noslēdzis ar mums līgumu. Ja arī tas nelīdz atrisināti problēmu, stāvoklis neuzlābojas, tad jārīstējas stacionārā. Vajadzētu tomēr katram aistrast latu mēnesi, ko samaksāt par medicīnisko aprūpi slimokasei, jo tad nav nekādu problēmu apmaksas ziņā par ārstēšanos slimnīcā. Ja ir samaksāta pacienta nodeva, mēs slimnieku ārstējam faktiski bez maksas, lai vāci kādas būtu ārstēšanas izmaksas. Pēdējā laikā izmaksas strauji pieaug.

— Lūdzu, pastāstiet par jaunāko slimīnas tehniskajā aprīkojumā.

— Uzskatu, ka pēdējo pāris gadu laikā Krāslavas slimnīca ir spējusi pārvarēt krīzi, vismaz daļēji, jo apstājies kritums uz leju. Esam spējuši nopirk šo to no augstas klasses aparāturās. Mums ir jauns pasaules līmeņa ultrasonogrāfs — aparāts ultrasonogrāfiskai izmeklēšanai. Tas dod iespēju joti precīzi diagnostēt daudzas vēdera dobuma orgānu saslimšanas. Būsiet dzirdējuši, kā mediķi jokoj vēders ir tumša kaste, iekšā neielīdīsi, nepaskātīsies, kas tur sāp. Ar šo iekārtu var redzēt nieres, aknas, līses, dzemdi, olvadus utt.

Jaunais kompjūtera elektrokardiogrāfs dod iespējas diagnosticēt dažādas sirds saslimšanas. Tā vairs nav parastā elektrokardiogramma, bet gan joti augsta līmeņa aparātūra ar plašām iespējām. Kad to iegādājāmies, mūsējais bija trešais šāds aparāts valstī.

Pašreiz saņēmām rentgena aparātu, tiesā, lietot, laču Vācijā tas bija uzstādīts privātā klinīkā, tātad nolietojums ir minimāls. Mēs paveram sev iespējas paplašināt rentgenoloģisko izmeklēšanu, piemēram, kupīga caurskatītā varēs veikt gan slimnīcā, gan poliklīnikā. Ja kāds no aparātiem sabojājas, mums būs rezerves variants.

Tuvākajā laikā plānojam iegādāties jaunu fibrogastroskopu kupīga caurskatīšanai un izmeklēšanai. Droši vien saņemsim jaunu mašīnu uz «Latvijas» bāzes, kas vajadzīga slimnieku transportēšanai uz cīliem stacionāriem (biežāk uz Rīgu). Ir gadījumi, kad mums nav attiecīgas aparātūras, slimnieks jātransportē uz citurienu, kur šīs iespējas pastāv.

Būs pieci jauni perfuzori, kas vajadzīgi precīzai medikamentu ilgstošai ievadišanai. Jau agrāk jūsu avize rakstīja par aparātūru jaundzīmiso kopšanai un reanimācijai, ko dzemdiņu nodajai uzdzīvināja Šveices valdība. Šajā sakārā varu pateikt, ka mūsu rajonā 1996. gadā bēri mirstības rādītājs ir labāks par vidējo valsti. ♦